

MINH HUỆ

TỜ SAN MINH HUỆ VIỆT NGỮ

Khắp nơi chúc mừng Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới 13/5

Bài viết tổng hợp từ Minh Huệ Net

Pháp Luân Đại Pháp được truyền ra vào ngày 13 tháng 5 năm 1992. Qua 34 năm, Đại Pháp đã truyền khắp hơn 100 quốc gia, người tu luyện Đại Pháp có mặt ở khắp các ngành nghề. Những người thuộc mọi màu da, mọi sắc tộc tuân theo Pháp lý Chân, Thiện, Nhẫn do Sư phụ Lý Hồng Chí truyền dạy, tu tâm hướng thiện, phấn bốn quy chân, đạt được sự khỏe mạnh về thân thể, sự hòa thuận trong gia đình và thăng hoa về tâm hồn.

Từ năm 2000, ngày 13 tháng 5 được vinh danh là “Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới”, đó cũng là ngày sinh nhật của Đại sư Lý Hồng Chí. Vào ngày này hàng năm, đệ tử Đại Pháp trên toàn thế giới đều dùng các hình thức khác nhau để kỷ niệm ngày Đại Pháp hồng truyền, chúc mừng ngày sinh nhật của Đại sư Lý Hồng Chí. Các đệ tử Đại Pháp cũng hy vọng có thêm nhiều người thế gian có thể nghe được phúc âm của Đại Pháp, nguyện cho ánh sáng và sự lương thiện rải khắp nhân gian!

Tu luyện Pháp Luân Đại Pháp giúp thân tâm thăng hoa, học viên các nơi biết ơn Sư tôn cứu độ

Anh Jason, một học viên Pháp Luân Công ở thủ đô Washington, D.C, Hoa Kỳ, cho biết: “Tôi muốn chúc Sư phụ Lý sinh nhật vui vẻ,

Anh Jason

cảm ơn Sư phụ Lý đã công khai truyền Pháp Luân Đại Pháp ra xã hội. Thông qua học Pháp và luyện công, tôi đã được hưởng lợi rất nhiều.”

Binh Đông, Đài Loan

Paris, Pháp

Los Angeles, Hoa Kỳ

Toronto, Canada

Frankfurt, Đức

Anh Jason bắt đầu tu luyện Pháp Luân Đại Pháp vào năm 2013. Anh nói: “Lúc đó tôi đang ở trong một công viên tại San Francisco, có người đã đưa cho tôi một tờ giới thiệu về Pháp Luân Đại Pháp. Thời gian đó tôi đang thử nghiệm các phương pháp thiền định và tu dưỡng tinh thần khác nhau, cũng luôn tìm kiếm phương thức tu luyện mới.”

Anh Jason đã chia sẻ những thay đổi về thân và tâm mà việc tu luyện Pháp Luân Đại Pháp mang lại cho anh: “Sau vài tuần học Pháp, luyện công, tôi vô cùng vui mừng nhận thấy rằng, cơn đau đầu gối ở cả hai chân của tôi đã cải thiện rất lớn, tôi lại có thể tham gia rèn luyện thể thao và vận động rồi. Trước đó, tôi từng nghĩ bản thân sẽ không bao giờ có thể làm được những điều này nữa, bởi vì tôi ngay cả chạy bộ hay thậm chí đứng lâu cũng cảm thấy khó khăn.”

“Tôi còn nhận thấy rằng, cùng với việc không ngừng tu luyện Đại

Pháp, thiện tâm của tôi ngày càng lớn hơn, sức thừa nhận đối với khó khăn cũng như mức độ bao dung đối với người khác cũng không ngừng nâng cao, việc tôi chung sống với mọi người cũng trở nên ngày càng dễ dàng hơn. Hiện tại tôi rất ít khi xảy ra xung đột với

Anh Jacques

người nhà, cho dù có, tôi cũng dễ dàng hướng nội tâm hơn, sửa đổi vấn đề của bản thân, chứ không đổ lỗi trách nhiệm cho người khác.”

Anh Jacques là một giáo viên, một học viên Pháp Luân Công tại Paris. Trong thời gian dịch bệnh Covid-19, anh Jacques đi khám nha sĩ, tại phòng khám anh đã phát hiện ra tờ giới thiệu chân

tướng Pháp Luân Công. Anh đã không chút do dự truy cập vào trang web falundafa.org, và ngay sáng sớm ngày hôm sau, anh đã đến điểm luyện công ở công viên.

Anh đã nhận được sự chào đón nhiệt tình của các học viên Pháp Luân Công, có người đã dạy anh các động tác luyện công. Trong thời gian chưa đầy một tuần, vào lúc kết thúc một buổi luyện công, anh ngạc nhiên phát hiện cơn đau dai dẳng ở chân đã hoàn toàn biến mất, lưng cũng không còn đau nữa.

Anh Jacques vô cùng biết ơn sự dạy bảo của Sư phụ, cũng như sự chuyển biến mà chân lý của Pháp Luân Đại Pháp mang lại cho anh và sự trưởng thành của chính anh trong tu luyện.

Anh Quách Minh Nhân, một học viên Pháp Luân Công ở miền Trung Đài Loan, làm công việc kỹ thuật. Anh cho biết, sau khi tu luyện Pháp Luân Công anh đã nhận được lợi ích cả thân lẫn tâm, chứng dị ứng mũi và cường giáp

nhiều năm đều khỏi mà không cần dùng thuốc. Năm 2013, anh Quách được một người bạn học tặng cho cuốn sách “Chuyến Pháp Luân”, sau bốn ngày anh đã đọc xong cuốn sách, anh phát hiện ra những nghi vấn vốn luôn tồn tại trong tâm như “vì sao con người ở thế gian” đều đã tìm được câu trả lời trong cuốn “Chuyến Pháp Luân” này.

Anh Quách Minh Nhân tu luyện được ba, bốn tháng thì cơ thể có sự thay đổi rất lớn. Lúc đó vợ anh mắc bệnh cường giáp, bị sụt cân nghiêm trọng, giảm hơn mười kg, bác sĩ chẩn đoán bắt buộc phải phẫu thuật và uống thuốc khống chế cả đời. Anh đã giới thiệu cho vợ về Đại Pháp, vợ anh cũng bắt đầu tu luyện Pháp Luân Công. Mấy tháng sau thể trọng của vợ anh đã khôi phục, da dẻ cũng trở nên trắng trẻo, từ đó hồi phục sức khỏe. Bác sĩ sau khi biết được là nhờ luyện Pháp Luân Công, đã thốt lên rằng “thật kỳ diệu”.

Anh Quách Minh Nhân (trái) và gia đình

Anh Quách cho biết, trước đây tính tình anh tương đối nóng nảy, sau khi tu luyện, anh cố gắng hết sức kiềm chế bản thân. Trong việc giáo dục con cái, anh giao tiếp với con dựa trên nguyên tắc phù hợp với tiêu chuẩn Chân-Thiện-Nhẫn, cũng đưa con tham gia lớp học Minh Huệ, hy vọng con có thể thể hội được tinh thần Chân-Thiện-Nhẫn. Dưới sự ảnh hưởng từ những gì tai nghe mắt thấy, anh tin rằng con “sẽ không bước đi sai lệch trên con đường nhân sinh, bởi vì trong tâm con luôn có một cây thước để đo lường”.

Thiệp chúc mừng từ khắp nơi gửi đến Sư phụ Lý (Nhà sáng lập Pháp Luân Đại Pháp)

Sydney, Úc

Stockholm, Thụy Điển

Hà Lan

Incheon, Hàn Quốc

Madrid, Tây Ban Nha

■ Bài viết của phóng viên Minh Huệ Thái Cúc tại New York

Vào ngày 8 tháng 5, được sự chấp thuận của chính quyền thành phố, các học viên Pháp Luân Công tại New York, Hoa Kỳ đã thả một tấm biểu ngữ khổng lồ mang dòng chữ “Pháp Luân Đại Pháp hảo” (FALUN DAFA IS GOOD) trên bầu trời Manhattan. Thông qua phương thức độc đáo này, các học viên muốn truyền tải vẻ đẹp và phúc lành của Chân-Thiện-Nhẫn đến toàn thế giới.

Hôm đó, thời tiết thành phố New York đặc biệt trong xanh, những đám mây trắng bóng bệ trên bầu trời xanh thẳm, ánh nắng rực rỡ trải dài hai bên bờ sông Hudson. Vào buổi sáng, một chiếc máy bay nhỏ kéo theo biểu ngữ khổng lồ mang dòng chữ “Pháp Luân Đại Pháp hảo” dài khoảng 24 mét, rộng khoảng 12 mét từ Tượng Nữ thần Tự do bay về hướng Bắc, lướt qua đường chân trời Manhattan dọc theo Sông Hudson. Đường bay kéo dài từ Cảng New York, qua Tượng Nữ thần Tự do, Đảo Ellis và Đảo Governors, cho đến Cầu George Washington ở phía Bắc Manhattan.

Người điều phối phụ trách lên kế hoạch cho sự kiện lần này cho biết việc tổ chức cho tấm biểu ngữ lớn tung bay trên bầu trời Manhattan nhằm chào đón Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới lần thứ 27, đồng thời cũng là cách để các học viên Pháp Luân Đại Pháp kỷ niệm ngày này và bày tỏ lòng biết ơn đối với Sư phụ Lý Hồng Chí, nhà sáng lập pháp môn.

Khi chiếc máy bay bay dọc theo Sông Hudson, cư dân, khách du

Biểu ngữ “Pháp Luân Đại Pháp hảo” tung bay trên bầu trời Manhattan khi các Nghị sĩ Hoa kỳ vinh danh Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới (13.5)

Từ trái qua phải: Thượng nghị sỹ Ted Cruz; Hạ nghị sỹ James Walkinshaw của bang Virginia; Thống đốc Wes Moore của bang Maryland; Thị trưởng Tim Stinneford của Euless, Texas; Thị trưởng Joseph M. DeStefano của Middletown, New York. Cùng hơn 40 quan chức đặc cử ở New York ban hành tuyên bố hoặc thư chúc mừng Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới lần thứ 27 vào ngày 13 tháng 5 năm 2026. (Tổng hợp ảnh từ Minghui.org)

lich và nhân viên văn phòng trong các tòa nhà cao tầng ở hai bên bờ sông đều có thể nhìn rõ thông điệp trên biểu ngữ.

Người điều phối hy vọng rằng

các sự kiện tương tự sẽ không chỉ diễn ra ở New York mà còn có thể mở rộng đến thủ đô Washington, D.C. và nhiều thành phố khác trên thế giới. Ông giải thích: “Chúng

tôi hy vọng có thể mang thông điệp tốt lành ‘Pháp Luân Đại Pháp hảo’ đến nhiều nơi hơn nữa trên thế giới, để có thêm nhiều người biết đến Pháp Luân Đại Pháp và

được thụ ích từ pháp môn này.”

Hàng năm cũng vào ngày này, hàng trăm quan chức là các Nghị sĩ quốc hội, Thị trưởng các thành phố... đồng loạt ban hành các bản tuyên bố hoặc thư chúc mừng ca ngợi Pháp Luân Đại Pháp và nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn. Họ nhấn mạnh những lợi ích về thể chất và tinh thần, cũng như tác động tích cực của Pháp Luân Đại Pháp đối với xã hội.

Hạ Nghị sỹ Hoa Kỳ Patrick Ryan, viết: “Hôm nay, tôi đứng đây để công nhận Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới thường niên lần thứ 27 và vinh danh các học viên trên khắp Khu vực Quốc hội thứ 18 của New York đã lan tỏa những giá trị của môn tu luyện này tới cộng đồng chúng ta mỗi ngày.”

Thượng Nghị sỹ Lakesia Collins viết trong một bản tuyên dương của Thượng viện Illinois:

“Sự kiên định và lòng dũng cảm của các học viên Pháp Luân Đại Pháp trong việc bảo vệ Chân-Thiện-Nhẫn khi đối mặt với cuộc bức hại tàn bạo của Đảng Cộng sản Trung Quốc đã cho thế giới thấy giá trị của sinh mệnh và phẩm giá con người

Thống đốc Wes Moore đã ban hành hai bằng khen để kỷ niệm Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới và sinh nhật của Đại sư Lý Hồng Chí. Bằng khen có đoạn: “Bởi sự chính trực và tài năng vượt trội của Ngài đã giành được sự tin tưởng và tôn trọng to lớn của chúng tôi. Chúng tôi rất hân hạnh được trao tặng Ngài Bằng khen của Thống đốc để ghi nhận những cống hiến xuất sắc của quý vị cho người dân bang chúng tôi.”

Canada: Lễ thượng cờ tại các thành phố kỷ niệm Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới

■ Bài viết của phóng viên Minh Huệ Anh Tử tại Canada

19 Nghị sĩ Quốc hội Canada ngợi ca Pháp Luân Đại Pháp

Vào ngày 05/05/2026, ngay trước thêm Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới, các học viên Pháp Luân Công ở miền Đông Canada đã tập trung tại Parliament Hill ở Ottawa cùng nhau kỷ niệm 34 năm Pháp Luân Đại Pháp hồng truyền. Hôm đó, có tới 19 nghị sĩ Quốc hội Canada đã đến tham dự sự kiện và phát biểu, cùng các học viên Pháp Luân Công chúc mừng Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới, đồng thời ngợi ca giá trị phổ quát Chân, Thiện, Nhẫn.

Bà Judy Sgro, Nghị sĩ Quốc hội Canada, đồng Chủ tịch Hiệp hội Những người bạn của Pháp Luân Công tại Quốc hội, người đã ủng hộ Pháp Luân Công trong nhiều năm, trong bài phát biểu đã ngợi ca rằng: “Hôm nay chúng ta kỷ niệm 34 năm Pháp Luân Đại Pháp được truyền rộng ở thế gian. Nguyên lý cốt lõi của pháp môn này, cũng

chính là lý niệm mà các bạn truyền tải đến tất cả chúng tôi — không chỉ ở Canada, mà còn trên toàn thế giới: Chân, Thiện, Nhẫn, là những giá trị mà toàn thế giới đều cần thực hành và chúc mừng. Tất cả chúng ta đều cần có những phẩm chất này, và dùng tâm bao dung để thấu hiểu lẫn nhau.”

Chân, Thiện, Nhẫn, là những giá trị mà toàn thế giới đều cần thực hành và chúc mừng. Tất cả chúng ta đều cần có những phẩm chất này, và dùng tâm bao dung để thấu hiểu lẫn nhau.

Bà Judy Sgro, Nghị sĩ Quốc hội Canada

Từ cuối tháng 4 đến giữa tháng 5 năm nay-từ thành phố biên giới Amherstburg đến Nanaimo gần Vancouver. Tổng cộng có bảy thành phố đã chúc mừng Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới 13

Các nghị sĩ Canada đã tham dự lễ mừng Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới tại Đồi Quốc hội vào ngày 5 tháng 5. (Tổng hợp ảnh từ Minghui.org)

tháng 5. Đáng chú ý, các Nghị sĩ Quốc hội (MP) và thị trưởng đã đích thân chủ trì các buổi lễ, tán dương Pháp Luân Đại Pháp vì đã mang nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn đến cộng đồng địa phương và vinh danh những đóng góp của pháp môn trong việc thúc đẩy tự do xã hội.

Tại Brighton

Đây là năm thứ tư thị trưởng Brian Ostrander tham gia lễ thượng cờ. Ông cho biết ông rất vui được tham gia lễ mừng Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới và thượng cờ tại Brighton.

Ông nói: “Những gì các bạn đại diện cũng chính là những gì chúng tôi đại diện: sự hòa nhập,

thiện ý và việc mỗi người dân ở đất nước này đều có thể lựa chọn cách thức riêng để tự do thực hành tín ngưỡng của mình. Do vậy, cộng đồng Brighton chúng tôi luôn sát cánh cùng các bạn, và tôi rất vui được gửi lời chúc mừng nhân dịp lễ này.”

Tại Orangeville

Thị trưởng Lisa Post đã chủ trì và đọc bản thông cáo tuyên bố ngày 13 tháng 5 là Ngày Pháp Luân Đại Pháp tại thị trấn.

Bản thông cáo có đoạn: “Từ khi được giới thiệu ra công chúng tại Trung Quốc vào tháng 5 năm 1992, Pháp Luân Đại Pháp đã mang lại lợi ích cả về thể chất lẫn tinh thần cho hàng chục triệu người từ các

nền văn hóa khác nhau tại hơn 100 quốc gia, trong đó có Canada; và

“Pháp Luân Đại Pháp vượt qua ranh giới văn hóa và chủng tộc, góp phần tạo nên một xã hội hòa bình, khoan dung và thiện lương hơn.”

Tại Cambridge

Nghị sĩ Quốc hội Connie Cody viết: “Tôi rất vui được gửi lời chào và những lời chúc tốt đẹp nhất tới các học viên Pháp Luân Đại Pháp tại Canada nhân dịp các bạn tôn vinh những giá trị chung của chúng ta là Chân-Thiện-Nhẫn.

“Tự do tôn giáo và quyền công dân là điều thiết yếu đối với bất kỳ xã hội nào, và hôm nay, chúng ta cũng tôn vinh nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn. Các học viên Pháp Luân Đại Pháp trên toàn thế giới vẫn đang bị [ĐCSTQ] bức hại, bao gồm cả ở Canada. Điều này không chỉ là mối đe dọa đối với chủ quyền quốc gia của chúng ta, mà còn là sự xúc phạm đến nhân phẩm cơ bản của con người.

“Tuy nhiên, mặc dù những cuộc tấn công này đã tồn tại kể từ khi Pháp Luân Đại Pháp được sáng lập, cộng đồng của các bạn vẫn luôn kiên cường. Sự tận tâm và đức tin của các bạn thực sự truyền cảm hứng, và cũng chính vì vậy mà Pháp Luân Đại Pháp có thể phát triển cho đến ngày nay.”

Manhattan, New York: Mọi người ca ngợi đại lễ diễu hành và nguyên lý chỉ đạo Chân-Thiện-Nhẫn của Pháp Luân Đại Pháp

■ Bài viết của phóng viên Minh Huệ tại Hoa Kỳ

Ngày 13 tháng 5 năm 2026, khoảng 2.000 học viên tại khu vực Đại New York đã tổ chức một cuộc diễu hành ở Manhattan để mừng Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới và sinh nhật của Đại sư Lý Hồng Chí, nhà sáng lập pháp môn.

Được giới thiệu ra công chúng lần đầu tiên vào ngày 13 tháng 5 năm 1992, Pháp Luân Đại Pháp hiện được hơn 100 triệu người tại trên 100 quốc gia và khu vực theo học. Pháp môn bao gồm năm bài công pháp và chiếu theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn. Cuốn sách chỉ đạo chính của pháp môn, Chuyển Pháp Luân, đã được dịch ra 50 ngôn ngữ và có thể đọc miễn phí trên trang FalunDafa.org.

Đoàn diễu hành đầy ấn tượng được dẫn đầu bởi Đoàn nhạc Tian Guo, theo sau là thuyền Pháp, nhóm biểu diễn các bài công pháp, đội múa rồng, nhóm múa lân, đội trống lừng và nhóm rước biểu ngữ tiến qua nhiều tòa nhà trên Đường 42 ở Manhattan. Sự kiện kéo dài ba giờ đồng hồ này còn bao gồm các biểu ngữ đại diện cho các dân tộc khác nhau, tạo nên cảnh tượng rực rỡ trên đường phố New York ngày hôm đó.

Nhiều cư dân, người đi đường và du khách cho biết họ rất ấn tượng trước bầu không khí hân hoan, màu sắc tươi sáng và âm nhạc phấn chấn của Pháp Luân Đại Pháp. Mọi người dừng lại để xem múa rồng, múa lân, đọc các

Các học viên tổ chức một cuộc đại diễu hành ở Manhattan vào ngày 13 tháng 5. (Ảnh: Minghui.org)

biểu ngữ, cũng như chụp ảnh và quay video. Người đi bộ và tài xế đã vẫy tay chào các học viên hoặc giơ ngón tay cái để thể hiện sự tán thưởng của họ.

Sức mạnh của năng lượng tích cực

Cô Sylvia Mushkin, một du khách đến từ Miami, Florida, đã quay video về cuộc diễu hành. Cô chia sẻ rằng cuộc diễu hành này: “rất ôn hòa và tươi đẹp. Tôi có thể cảm nhận được sự thiện lương và năng lượng,” đồng thời cho biết thêm rằng được xem cuộc diễu hành là “một trải nghiệm tuyệt vời.”

Những giá trị mang lại lợi ích cho tất cả chúng ta

Cô Lauren Fairweather, một người tổ chức sự kiện đến từ Nam Carolina, đang đến thăm New York cùng con gái Maddie. Họ rất thích lễ diễu hành và các thông điệp trên biểu ngữ. Cô Fairweather cho biết cô đồng tình với các giá trị truyền thống như tiêu chuẩn đạo đức và sự chân thành. Con gái cô cũng nói rằng cô bé thích các thông điệp trên biểu ngữ.

Cô Fairweather nói thêm: “Ba từ Chân, Thiện, Nhẫn có ý nghĩa rất sâu sắc. Nếu có nhiều người hơn có thể tuân theo ba từ này, họ sẽ trở thành những công dân tốt hơn

và thế giới sẽ trở nên tốt đẹp hơn.”

Chuyên gia CNTT Mourad Abdou và dì của anh, bà Nydia Lapocht, đã dừng lại để xem cuộc diễu hành. Chỉ vào các biểu ngữ, bà Lapocht cho biết bà tin rằng những lời dạy của Pháp Luân Đại Pháp như Chân-Thiện-Nhẫn có thể giúp ích cho xã hội. Anh Abdou cũng rất vui khi được xem một cuộc diễu hành tuyệt vời như vậy và cho biết anh nghĩ sự kiện này được tổ chức rất tốt.

Nhà sản xuất âm nhạc: Cuộc bức hại là sai trái

Anh Raam Band, một nhà sản xuất âm nhạc và nghệ sĩ, sống tại New York. Anh cho biết âm

nhạc của Đoàn nhạc Tian Guo rất ấn tượng, đặc biệt là tiếng kèn trumpet, và văn hóa truyền thống được thể hiện trong sự kiện này thật tráng lệ.

Khi đọc các biểu ngữ về việc Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) đàn áp Pháp Luân Đại Pháp, anh Band nói rằng anh muốn tìm hiểu thêm: “Không có lý do gì để cấm đoán một hoạt động như thế này.”

Học viên mới: Một tâm trí bình hòa hơn

Cô Trương Xuân Hồng, người bắt đầu tu luyện Pháp Luân Đại Pháp cách đây hai năm, đã tham gia lễ diễu hành. Cha mẹ cô luôn nói với cô rằng Pháp Luân Đại Pháp rất tốt, nhưng cô đã không tu luyện. Cách đây hai năm, sau khi cô cùng chồng chuyển đến Brooklyn, cô đã tham gia khóa học Pháp Luân Đại Pháp chín ngày và bước vào tu luyện.

Cô chia sẻ: “Mỗi câu trong Chuyển Pháp Luân đều có nội hàm và dạy tôi cách trở thành một người tốt hơn cũng như cách xử lý các mâu thuẫn. Giờ đây tôi đã bình tĩnh hơn nhiều và có thể hòa hợp hơn với các đồng nghiệp của mình.”

Nhìn lại hai năm kể từ khi bắt đầu tu luyện, cô Trương cho biết cô đã học được rất nhiều điều. Cô rất biết ơn Pháp Luân Đại Pháp và Sư phụ Lý, đồng thời mong rằng sẽ có thêm nhiều người được thụ ích từ pháp môn.

Nhật Bản: Người dân tìm hiểu về Pháp Luân Đại Pháp trong Lễ hội Hoa Hiroshima

■ Bài viết của phóng viên Minh Huệ tại Nhật Bản

Ngày 3 tháng 5 năm 2026, Lễ hội Hoa Hiroshima lần thứ 49 đã khai mạc gần Công viên Tưởng niệm Hòa bình Hiroshima và Đại lộ Hòa bình. Các học viên Pháp Luân Đại Pháp đã tham gia đại lễ diễu hành hoa đầy màu sắc rực rỡ, biểu diễn các nhạc cụ truyền thống của Trung Quốc và trình diễn các bài công pháp.

Lễ hội Hoa Hiroshima là một trong những lễ kỷ niệm lớn nhất tại Nhật Bản. Sự kiện kéo dài ba ngày này thu hút hơn một triệu khách du lịch và người dân địa phương. Năm nay, hơn 7.000 người từ 74 hội nhóm đã tham gia cuộc diễu hành. Ban tổ chức ước tính có hơn 260.000 khán giả đã trực tiếp theo dõi cuộc diễu hành vào ngày 3 tháng 5.

Mọi người đã vỗ tay tán thưởng màn trình diễn của các học viên và ca ngợi nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của Pháp Luân Đại Pháp.

Nhiều người đã lên án cuộc bức hại của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ).

Khán giả yêu thích các nguyên lý của Pháp Luân Đại Pháp

Đoàn học viên được dẫn đầu bởi chiếc thuyền Pháp hoa sen và có các học viên trình diễn các bài công pháp trên đó. Theo sau là đội trình diễn các bài công pháp, nhóm mặc trang phục kimono và đội trống lừng. Màn trình diễn của các học viên đã được đón nhận nồng nhiệt.

Anh David Pires chia sẻ về Pháp Luân Đại Pháp: “Chân-Thiện-Nhẫn là những giá trị rất tốt đẹp. Tôi thực sự nghĩ như vậy.”

Anh Yamamoto nhận xét: “Mọi người hòa vào nhau thành một chỉnh thể, di chuyển hết sức đồng đều, tôi nghĩ điều đó thực sự ấn tượng.” Anh cũng cho biết mọi người nên thực hành theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của Pháp Luân Đại Pháp.

Anh Colin Campbell đến từ

Vào ngày 3 tháng 5, các học viên đã tham gia Lễ diễu hành Hoa thuộc Lễ hội Hoa Hiroshima lần thứ 49. (Ảnh: Minghui.org)

Vương quốc Anh đã theo dõi cuộc diễu hành và chia sẻ: “Chân-Thiện-Nhẫn là những giá trị tuyệt vời. Tôi nghĩ mọi người đều nên tuân theo.”

Người dân tìm hiểu về Pháp Luân Đại Pháp

Khi các học viên biểu diễn nhạc cụ và trình diễn các bài công pháp trên sân khấu, một số khán giả đã chụp ảnh. Một số người cầm tấm bảng có dòng chữ Chân-Thiện-

Nhẫn để chụp hình.

Ông Kitamori rất ấn tượng với màn trình diễn các bài công pháp và cho biết: “Tôi không ngờ lại có nhiều người tham gia đến vậy.”

Sau khi xem màn trình diễn các bài công pháp, bà Han đến từ Bỉ cho hay: “Tôi biết Pháp Luân Đại Pháp bị cấm ở Trung Quốc. Tôi đã từng thấy các học viên tại Nhật Bản và Hà Lan. Tôi rất thích pháp môn này và sẽ tìm hiểu thêm về nó.”

Người dân lên án cuộc bức hại

Trước năm 1999, Pháp Luân Đại Pháp từng rất phổ biến ở Trung Quốc, đến mức số học viên vượt quá số đảng viên ĐCSTQ. Giang Trạch Dân, người đứng đầu ĐCSTQ khi đó, cho rằng Pháp Luân Đại Pháp đang đe dọa chế độ và đã phát động cuộc bức hại.

Anh Yoshizawa trò chuyện với một học viên rất lâu về cuộc bức hại của ĐCSTQ và bày tỏ rằng anh muốn nhắn gửi tới các học viên ở Trung Quốc: “Tôi hy vọng các bạn sẽ kiên định với đức tin của mình.”

Khi nghe tin cuộc bức hại ở Trung Quốc vẫn chưa chấm dứt, ông Hopkins đến từ Vương quốc Anh thốt lên: “Điều này thật sự đau lòng. Không, nó còn hơn cả đau lòng, đó là sự phẫn nộ.” Ông lên án mạnh mẽ những hành vi vi phạm nhân quyền đang diễn ra.

Về nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của Pháp Luân Đại Pháp, ông cho biết: “Nếu tất cả mọi người đều tuân theo nguyên lý này, thế giới sẽ trở nên tốt đẹp hơn.”

Hồi ức tham gia lớp giảng Pháp tại Quảng Châu của Lý Đại sư

Bài viết của đệ tử Đại Pháp Thiên Tân, Trung Quốc đại lục

Ngày 21 tháng 12 năm 1994 là một ngày mà suốt đời tôi không thể nào quên. Đoàn mười người bao gồm cả tôi và cha tôi, đã đến Quảng Châu nghe Sư phụ Lý Hồng Chí giảng Pháp lần cuối cùng tại Trung Quốc đại lục.

Khi Sư phụ bước vào hội trường, toàn thể mọi người đều đứng dậy, tiếng vỗ tay vang dội như sấm. Sư phụ có vóc dáng cao lớn, giơ cao hai tay chào các học viên. Chúng tôi được bao phủ trong trường năng lượng mạnh mẽ của Sư phụ, cảm thấy cả thân lẫn tâm đều vô cùng an ổn, mỹ diệu, một cảm giác hạnh phúc không thể nào diễn tả bằng lời.

Trong buổi học thứ tư, Sư phụ giúp các học viên tịnh hóa thân thể. Sư phụ bảo mỗi học viên nghĩ đến bệnh của mình hoặc bệnh của người thân. Tôi đã nghĩ đến bệnh của mẹ tôi. Theo khẩu lệnh của Sư phụ, khi dậm chân trái rồi dậm chân phải, tôi cảm thấy một luồng khí mát từ đỉnh đầu chạy xuống

Ngày 10 tháng 11 năm 1998, tại Quảng Châu, Trung Quốc, tờ "Dương Thành Văn Báo" đã đăng bài với tiêu đề "Già trẻ đều luyện Pháp Luân Công", đưa tin về hoạt động luyện công tập thể quy mô lớn của 5.000 người tại các điểm luyện công như Công viên Liệt sĩ Quảng Châu và những nơi khác. (Ảnh: Minghui.org)

đọc theo cổ, cột sống đến hai chân, rồi thoát ra từ gót chân của cả hai bàn chân. Trong khoảnh khắc, tôi

cảm thấy thân tâm nhẹ nhõm vô cùng, kỳ diệu vô cùng.

Từ đó, tôi tạm biệt những khổ sở vì đủ loại bệnh tật, bước vào con đường tu luyện. Mấy chục năm nay tôi không bệnh tật, thân thể nhẹ nhõm, khiến những người cùng tuổi đều vô cùng ngưỡng mộ.

Bắt đầu từ ba buổi học đầu tiên, trong hội trường thường xuyên có người phát ra những âm thanh kỳ lạ và tiếng ho khó chịu, phía trên không trung của lễ đường như có khói đen chướng khí bao phủ. Sau khi Sư phụ thanh lý thân thể cho các học viên, những âm thanh kỳ lạ và tiếng ho ấy đều biến mất, phía trên lễ đường trở nên trong lành, sạch sẽ, không khí tươi mới.

Tôi và cha cùng đến Quảng Châu tham gia lớp truyền Pháp của Sư phụ, còn mẹ tôi ở nhà một mình. Sau khi chúng tôi trở về, mẹ kể lại một chuyện rất kỳ lạ. Một đêm nọ, mẹ vừa mới nằm xuống thì nghe thấy tiếng gió vù vù. Mẹ vốn nhát gan, lại ở nhà một mình nên sợ hãi vội trùm chăn kín đầu, rồi len lén nhìn ra ngoài qua khe chắn. Mẹ thấy cả căn phòng tràn ngập ánh

sáng màu tím, chiếu sáng toàn bộ căn nhà, vô cùng đẹp đẽ. Trong lòng mẹ dần cảm thấy yên tâm, biết rằng đây là điều tốt lành.

Tôi tính lại thời gian thì đúng vào ngày Sư phụ thanh lý thân thể cho các học viên. Khi ấy tôi đã nghĩ đến bệnh của mẹ, nên tôi hiểu rằng Pháp thân của Sư phụ đã đến điều chỉnh thân thể cho mẹ tôi. Trước đây mẹ mắc nhiều loại bệnh, nhưng từ sau hôm đó đều khỏi cả, suốt mấy năm không phải uống một viên thuốc nào. Điều đáng tiếc là do cuộc đàn áp Đại Pháp của Đảng Cộng sản Trung Quốc, mẹ tôi sợ hãi nên không dám tiếp tục luyện công nữa, bệnh tật lại quay trở lại, cuối cùng bà đã sống hết quãng đời còn lại trong đau đớn vì bệnh tật.

Trong những đêm Sư phụ giảng Pháp tại Quảng Châu, khi đi trên đường, chúng tôi nghe đài phát thanh nói rằng: "Trong mấy ngày gần đây, tình hình trị an ở Quảng Châu đã chuyển biến rõ rệt, các vụ phạm tội giảm đi đáng kể..." Thật đúng là "Phật quang phổ chiếu, lễ nghĩa viên minh".

Cặp vợ chồng vô sinh vui mừng chào đón quý tử

Bài viết của đệ tử Đại Pháp tại Đài Loan

Cô Thái San Du và chồng kết hôn được hai năm nhưng vẫn chưa có con, bố mẹ chồng cô khi đó cảm thấy sốt ruột và mong mỏi có cháu, họ yêu cầu vợ chồng cô đến bệnh viện để kiểm tra, sau đó mới biết bị vô sinh. Vì chồng của cô Thái là con một, phải gánh vác trách nhiệm nối dõi tông đường, nên họ đã đi khắp nơi tìm danh y để chữa trị nhưng vẫn không có kết quả, điều này khiến cả thân lẫn tâm của họ đều kiệt quệ. Hai vợ chồng cô cũng thường xuyên cãi vã, cảm thấy không vui vì chuyện này. Sau khi cô Thái San Du tu luyện Pháp Luân Công, thông qua quá

trình học Pháp, trải qua nhiều mâu thuẫn, cô và chồng dần dần buông bỏ

cái tâm mong cầu có con. Sau khi kết hôn được 7 năm (năm 2010), ông Trời đã ban cho họ một cậu con trai đáng yêu. Vợ chồng cô rất biết ơn sự chỉ bảo của Pháp Luân Đại Pháp đã giúp họ tu bỏ tâm chấp trước trong quá trình phản bốn quy chân của sinh mệnh. Hóa ra, mọi thứ đều có thể đặc được sau khi chúng ta vô sở cầu. Hiện tại, cô Thái và chồng con đang cùng nhau trưởng thành trong Đại Pháp.

Người gốc Việt tại Úc: Tu luyện Pháp Luân Đại Pháp giúp khỏi thoát vị đĩa đệm thắt lưng

Bài viết do phóng viên Minh Huệ (Minghui) tại Melbourne đưa tin

Ông Vũ Quý, năm nay 73 tuổi, hiện sống tại Úc. Trước khi nghỉ hưu, ông là một quản lý công trình xây dựng. Ông cho biết: "Tôi từng mắc nhiều bệnh, bao gồm đau nửa đầu, bệnh tim, vùng thắt lưng bị thoát vị đĩa đệm khiến tôi mất 30% sức cơ ở chân nên không thể đi lại, thậm chí tôi phải bỏ trong một thời gian dài, điều này khiến tôi vô cùng đau khổ."

Năm 2018, không lâu sau khi sang Úc, qua sự giới thiệu của bạn bè, ông Vũ Quý biết đến Pháp Luân Công, nhưng lúc đó ông chưa chú ý. Mãi đến năm 2022, ông mới thực sự bước vào tu luyện Pháp Luân Đại Pháp.

"Chỉ sau hai tuần tu luyện, cơ thể tôi đã xuất hiện những thay đổi rất kỳ diệu: huyết áp và tim mạch trở lại bình thường, không cần dùng thuốc nữa; sau một tháng, tình trạng trật đốt sống đã khỏi, cột sống tự động trở về vị trí ban đầu; cơ chân cũng dần hồi phục bình thường mà tôi không hề hay biết," ông Vũ Quý nói.

Việc tu luyện Pháp Luân Công giúp ông Quý có thể đứng dậy trở lại. Ông như được tái sinh, đồng thời tâm tính cũng không ngừng được đề cao.

Ông Vũ Quý cho biết: "Trước đây tôi rất dễ nổi nóng, tính khí nóng nảy, trong lòng thường mang oán hận. Sau khi tu luyện, tôi đã buông bỏ những ý nghĩ xấu này, không còn tức giận mà đối xử thân thiện với mọi người. Tôi thực sự rất vui vì tìm được Đại Pháp cao đức này, đây là con đường tu luyện chân chính nhất."

"Tôi hy vọng mọi người đều có thể biết đến vẻ đẹp của Đại Pháp."

Năm Bài Công Pháp của Pháp Luân Công

Phật Triển Thiên Thủ Pháp

Pháp Luân Trang Pháp

Quán Thông Lưỡng Cực Pháp

Pháp Luân Chu Thiên Pháp

Thần Thông Gia Trì Pháp

Các sách và tài liệu của Pháp Luân Đại Pháp có thể xem/nghe trực tuyến hoặc tải miễn phí tại:

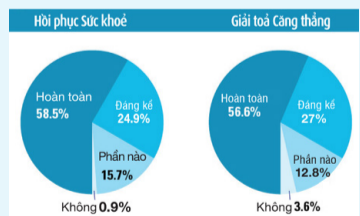
vn.falundafa.org

Đăng ký học trực tuyến miễn phí tại: hocphapluncong.com

Khảo sát về lợi ích sức khỏe của Pháp Luân Công

Dựa trên gần 12.000 phản hồi

(Theo Tạp Chí Minh Huệ Đa Ngữ 2025)

Tu luyện Pháp Luân Công mang lại nhiều lợi ích, giúp ngủ ngon hơn, bớt căng thẳng, tăng cường năng lượng và hơn thế nữa. Nhiều người sau khi tu luyện đã khỏi các bệnh kinh niên như viêm khớp, thoát vị đĩa đệm, tiểu đường, viêm gan, tim mạch và thậm chí cả ung thư. Một số người khác có thể thoát khỏi cảm giác trầm uất, cai được thuốc lá và các chứng nghiện khác. Các loại trái nghiệm hết sức đa dạng, mỗi người tu luyện đều có sự chuyển biến tích cực về cả thân lẫn tâm. Người tu luyện Pháp Luân Công đều có câu chuyện của riêng mình. Bạn đừng ngại hỏi họ nhé!

Advertisement for 'Sách Chuyển Pháp Luân' (The Great Transformation) featuring a book cover, a QR code, and text describing the benefits of the practice. It includes a 'Giới thiệu về Pháp Luân Đại Pháp' (Introduction to Dafa) section and a 'Pháp Luân Đại Pháp có gì đặc biệt?' (What is special about Dafa?) section.

Nhà tù Nữ tỉnh Cát Lâm xúi giục tù nhân tra tấn học viên Pháp Luân Công

■ Bài viết của phóng viên Minh Huệ tại tỉnh Cát Lâm, Trung Quốc

Để ép buộc các học viên Pháp Luân Công từ bỏ tu luyện, nhà tù nữ tỉnh Cát Lâm đã thành lập khu số 8 và xúi giục tù nhân tra tấn các học viên.

Tại tầng một của nhà tù, hầu hết các học viên kiên định đức tin đều bị đưa đến phòng giam 107, còn được gọi là “Phòng giam Báo tố”. Tù nhân Đại Ngọc, 36 tuổi, và Tế Tâm, cả hai đều bị kết án vì tội lừa đảo, được giao nhiệm vụ phụ trách. Hàng ngày, từ 4 giờ sáng đến 11 giờ đêm, họ thường ép các học viên ngồi bất động trên những chiếc ghế đầu nhỏ, không cho nghỉ ngơi để tắm rửa hay đi vệ sinh. Một số học viên bị lính canh Cao Dương lăng mạ và xịt hơi cay.

Đại và Tế rất hăng hái với vai trò của mình. Nhờ tích cực tham gia bức hại, năm nào họ cũng được khen thưởng. Đại còn được “thăng chức” phụ trách tổng cộng 11 phòng giam (mỗi phòng có 12-14 người) ở tầng một.

Các trường hợp bị tra tấn

Khi bà Tôn Khánh Cúc, ngoài 60 tuổi, bị đưa đến phòng giam 107, lính canh đã xịt hơi cay và còng tay bà vào giường. Đại và Tế không cho bà uống nước và ép bà uống nước tiểu của chính mình, hứa hão rằng nếu bà làm vậy thì họ sẽ ngừng ép bà từ bỏ Pháp Luân Công. Họ còn đổ nước lên chân và ép bà đi vệ sinh ngay trên giường.

Tái hiện cảnh tra tấn: Ngồi bất động trên ghế nhỏ (Ảnh: Minh Huệ Net)

Sau vài ngày, bà Tôn không thể đi tiểu và bụng dưới trướng lên và căng cứng. Lính canh đưa bà đến bệnh viện để đặt ống thông tiểu. Sau khi bị đưa trở lại nhà tù, bà tiếp tục bị ép “chuyển hóa”.

Các phương thức tra tấn áp dụng với bà Dương Thục Trân thậm chí còn tàn bạo hơn. Ban đêm, bà chỉ được phép ngủ hai tiếng và sau đó phải trực ban (canh cho các tù nhân khác ngủ) cứ một hoặc hai giờ một lần. Ban ngày, bà bị ép ngồi trên ghế đầu nhỏ, rất ít khi được đi vệ sinh. Ngay cả khi được phép đi vệ sinh, bà cũng không bao giờ có đủ thời gian để đại tiện. Và các tù nhân hoặc vứt đi hoặc làm hỏng hết giấy vệ sinh của bà.

Trước giờ ăn, bà Dương bị bắt phải nói lặp lại 200 lần: “Tế Tâm, tôi có thể ăn bây giờ không?”. Họ cũng cấm bà tắm rửa hoặc rửa bát ăn cơm.

Sau khi mông của bà Dương bị lở loét và đóng vảy (do ngồi quá

lâu), Tế đã bóc lớp vảy ra và ép bà tiếp tục chịu hình phạt ngồi.

Mùi hôi thối từ các vết loét nhiễm trùng thu hút rất nhiều ruồi nhặng. Hiếm khi lính canh cung cấp bất kỳ phương pháp điều

Trong khi ép các học viên ngồi trên ghế đầu nhỏ, các tù nhân đôi khi rung chân và chà xát mông họ xuống mặt ghế. Sau khi họ bị lở loét, các tù nhân thường rắc muối vào quần của họ. Bất cứ ai cố gắng kháng cự đều bị đánh, đá hoặc xịt hơi cay.

trị y tế nào, trừ khi học viên viết tuyên bố từ bỏ Pháp Luân Công.

Trong khi bị phạt ngồi, các học viên bị ép đặt tay lên đùi. Nếu họ không thể tiếp tục khép chân lại, các tù nhân sẽ đá hoặc đánh họ. Kết quả là nhiều học viên bị bầm

tím khắp người.

Trong khi đó, các tù nhân liên tục lăng mạ Pháp Luân Công và Nhà sáng lập Pháp Luân Công. Đôi khi họ viết tên của nhà sáng lập Pháp Luân Công lên giấy vệ sinh và nhét vào đồ lót của các học viên. Các tù nhân cũng ném nhiều vật dụng khác nhau vào các học viên.

Một tù nhân khác là Vương Lệ Na, bị kết án chung thân, đã không cho một học viên ngoài 70 tuổi uống nước vào mùa hè, và đánh học viên này bằng ghế gỗ. Cô ta cũng véo học viên này và công khai lăng mạ Pháp Luân Công cùng Nhà sáng lập Pháp Luân Công.

Trịnh Đan, bị kết án giết người, và kẻ buôn ma túy Sài Lệ đôi khi ép các học viên uống quá nhiều nước như một hình thức trừng phạt khác và không cho họ đi vệ sinh. Các tù nhân khác thì ép các học viên ăn quá nhiều thức ăn, và cũng bỏ đói họ.

Đại, Trịnh và Lý Minh Châu từng bức thực một học viên họ Trương và sau đó bắt bà uống thuốc tâm thần.

Vào mùa hè, các tù nhân đắp nhiều lớp chăn dày lên người các học viên. Vào mùa đông, họ chỉ che chân cho học viên, hoặc không cho đắp chăn, đồng thời mở cửa sổ phòng giam và tắt lò sưởi. Họ cũng đổ nước lạnh lên giường của các học viên, hoặc kéo lê các học viên qua lại trên sàn nhà ướt.

THÔNG TIN SƠ BỘ VỀ CUỘC BỨC HẠI PHÁP LUÂN CÔNG

Ngày 13-5-1992, Pháp Luân Công được ông Lý Hồng Chí lần đầu tiên giới thiệu ra công chúng tại thành phố Trường Xuân, Trung Quốc. Chỉ sau bảy năm được truyền xuất ra công chúng, Pháp Luân Công đã trở thành cái tên thân thuộc với mỗi hộ gia đình ở Trung Quốc. Các học viên sau khi tìm lại được sức khỏe và hy vọng trong cuộc sống nhờ tu luyện Pháp Luân Công, lại tiếp tục lan tỏa tới người thân, bạn bè, và đồng nghiệp. Đến năm 1998, theo ước tính của chính quyền Trung Quốc, số học viên đã lên đến 100 triệu người từ mọi giai tầng và thành phần xã hội. Con số này đã vượt cả số đảng viên Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ), trong đó còn có nhiều học viên là người nhà của Ban Thường vụ Bộ Chính trị, cơ quan tối cao của ĐCSTQ.

Ban đầu, chính quyền Trung Quốc không những tán thành, mà còn trao giải thưởng và bằng khen cho Pháp Luân Công vì hiệu quả nâng cao sức khỏe và đạo đức cho người dân, có lợi cho sự ổn định xã hội. Song, trước sự phổ biến thần tốc và ngày càng sâu rộng của Pháp Luân Công, Giang Trạch Dân, cựu lãnh đạo ĐCSTQ bấy giờ, đã khởi lên nỗi lo sợ hoang tưởng và coi giá trị Chân-Thiện-Nhẫn là mối đe dọa tiềm tàng đối với chế độ toàn trị cộng sản vốn mang hệ tư tưởng vô thần và tồn tại nhờ các thủ đoạn Giã-Ác-Đấu (lừa mị - bạo lực - đấu tranh).

Ngày 20 tháng 7 năm 1999, Giang đã đơn phương ra lệnh cấm môn tu luyện này, bắt chấp sự phản đối của sáu ủy viên còn lại của Ban Thường vụ Bộ Chính trị. Kể từ đó, đã có đến hàng nghìn học viên đã bị bức hại đến chết được ghi chép (nhưng vì ĐCSTQ dùng nhiều cách để “phi tang” và che giấu cái chết của các học viên, nên con số thực tế còn vượt xa rất nhiều lần), vô số người đã bị giam cầm, tra tấn, thậm chí bị giết hại để lấy nội tạng.

Cuộc bức hại này, dù mức độ phức tạp và tàn khốc là chưa từng có, nhưng ngay từ đầu đã cho thấy nó sẽ thất bại, và những kẻ thù ác của ĐCSTQ tham gia vào cuộc bức hại này sẽ sớm phải chịu trách nhiệm trước công lý.

Cựu cán bộ nghiên cứu chủ chốt của Viện Nghiên cứu Thành Đô Trần Gia Khánh qua đời trong oan khuất

■ Phóng viên Minh Huệ Net tại Tứ Xuyên đưa tin

Ông Trần Gia Khánh, học viên Pháp Luân Công ở Thành Đô, từng là cán bộ nghiên cứu chủ chốt của Viện Nghiên cứu số 29 thuộc Tập đoàn Công nghệ Điện tử Trung Quốc. Ông đã công bố hơn 30 bài luận văn, nhiều lần nhận giải thưởng thành tựu học thuật trong và ngoài nước, có đóng góp quan trọng cho sự phát triển khoa học kỹ thuật của quốc gia.

Cặp vợ chồng kỹ sư vừa có tài vừa có đức

Ông Trần Gia Khánh tốt nghiệp Đại học Công nghiệp Cáp Nhĩ Tân, làm công tác nghiên cứu khoa học lâu năm tại Viện Nghiên cứu số 29 thuộc Tập đoàn Công nghệ Điện tử Trung Quốc. Ông từng nhận được các danh hiệu như “Chứng chỉ Trình độ Chuyên môn Quản lý Doanh nghiệp Quốc tế (Cao cấp)”, giải vàng “Nhân vật kiệt xuất đổi mới sáng tạo của người Hoa toàn cầu” và “Huân chương Đóng góp Đặc biệt Nhà sáng tạo Xuất sắc Thế giới 10 năm”.

Vợ ông Trần Gia Khánh là bà Lưu Quế Anh, cũng là kỹ sư cao cấp của Viện Nghiên cứu số 29. Hai vợ chồng cùng tu luyện Pháp Luân Công, trong công việc và cuộc sống hàng ngày đều chiếu theo nguyên lý Chân - Thiện - Nhẫn để tu dưỡng tâm tính.

Chỉ vì kiên trì tu luyện Pháp Luân Công mà suốt hơn 20 năm qua, cặp vợ chồng vừa có tài vừa có đức này luôn bị chính quyền Trung Quốc bức hại tàn khốc.

Hai lần bị kết án oan và tước lương hưu

Tháng 11 năm 2015, cảnh sát đã đột nhập vào nhà ông Trần Gia Khánh để khám xét trái phép; hai vợ chồng đồng thời bị bắt cóc. Mười lăm ngày sau, ông Trần Gia Khánh được thả, nhưng bà Lưu Quế Anh bị kết án phi pháp ba năm tù, bị đơn vị sa thải trái phép, đồng thời lương hưu cũng bị hủy bỏ trái phép.

Trong Nhà tù nữ Thành Đô, bà Lưu Quế Anh bị ngược đãi tàn khốc: bị ép ngồi ghế nhỏ trong thời gian dài; nhiều tháng không được tắm rửa, gội đầu hay đánh

Ông Trần Gia Khánh, kỹ sư cao cấp đã nghỉ hưu tại Thành Đô, học viên Pháp Luân Công. (Ảnh: Minghui.org)

răng; mỗi ngày chỉ được cho bốn cốc nước nhỏ và chỉ được đi vệ sinh bốn lần; thức ăn cũng không đủ no. Hiện bà Quế Anh không rõ tung tích.

Ngày 11 tháng 06 năm 2023, khi ông Trần Gia Khánh lưu trú tại khách sạn ở Tân Cương trong chuyến du lịch, do bị phát hiện trong điện thoại có nội dung liên quan đến Pháp Luân Công nên ông bị cảnh sát địa phương bắt cóc. Sau đó, hai cảnh sát thuộc Cục Công an Đường sắt Tân

Cương cùng nhân viên đồn công an thị trấn Tam Giang, huyện Văn Xuyên, tỉnh Tứ Xuyên đã xông vào nơi nghỉ hè của ông ở Tứ Xuyên để khám xét trái phép.

Sau khi ông bị giam giữ trái phép, gia đình hoàn toàn không biết tung tích của ông. Về sau, ông bị kết án phi pháp một năm tù.

Sau khi ra tù vào tháng 06 năm 2024, lương hưu của ông Trần Gia Khánh bị tước đoạt trái phép, ông chỉ có thể sống nhờ sự trợ giúp của người thân, chịu áp lực rất lớn cả về tinh thần lẫn kinh tế. Cuối tháng 12 năm 2025, ông Khánh đã qua đời trong oan khuất khi mắc triệu chứng xuất huyết não, hưởng thọ 68 tuổi.

Những gì vợ chồng ông Trần Gia Khánh và bà Lưu Quế Anh phải chịu là biểu hiện trực tiếp của chính sách bức hại “Bôi nhọ thanh danh, vắt kiệt tài chính, hủy hoại thân thể” mà chính quyền ĐCSTQ áp dụng đối với các học viên Pháp Luân Công. Kể từ khi cuộc bức hại bắt đầu vào tháng 07 năm 1999, vô số học viên Pháp Luân Công đã phải chịu những đối đãi tàn khốc và cảnh gia đình tan nát tương tự.

Nghị sĩ hai đảng của Hoa Kỳ lên án ĐCSTQ chà đạp nhân quyền

■ Bài viết của ký giả Lý Tinh Phi của Minh Huệ Net tại Washington, D.C., Hoa Kỳ

Các nghị sĩ từ nhiều ủy ban Quốc hội lên tiếng ủng hộ Pháp Luân Công, kỷ niệm 27 năm cuộc thỉnh nguyện ôn hòa “25 tháng 4”.

Ngày 25/04/2026 vừa tròn 27 năm sự kiện thỉnh nguyện ôn hòa của hơn 10 ngàn học viên Pháp Luân Công tại Bắc Kinh. Ngày 11/04/2026, một số học viên Pháp Luân Công tại thủ đô Washington, D.C Hoa Kỳ đã tập trung trước Đại sứ quán Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) tại Hoa Kỳ nhằm kêu gọi chấm dứt cuộc đàn áp. Nhiều Thượng nghị sĩ và Hạ nghị sĩ Liên bang Hoa Kỳ đã ra tuyên bố ủng hộ, nhấn mạnh sẽ tiếp tục thúc đẩy lập pháp truy cứu trách nhiệm của ĐCSTQ, đồng thời lên án các hành vi đàn áp xuyên quốc gia đang leo thang gần đây của ĐCSTQ.

Mít tinh tại thủ đô Washington, D.C tập trung vào xu hướng đàn áp xuyên quốc gia

Chiều ngày 11/04, một số học viên Pháp Luân Công khu vực Greater Washington đã tập trung luyện công tập thể trước Đại sứ quán Trung Quốc tại Hoa Kỳ. Đại diện học viên, ông Duane Harper đã cho biết trong buổi mít tinh rằng, sự bức hại của ĐCSTQ đối với nhóm người tu luyện Pháp Luân Công đã xuất hiện xu hướng mở rộng quy mô ra hải ngoại. Ông lấy ví dụ về các mối đe dọa đánh bom và nổ súng mà Đoàn Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun gặp phải trong các buổi biểu diễn gần đây tại Hoa Kỳ, cho rằng đây là tín hiệu của sự leo thang không ngừng trong “đàn áp xuyên quốc gia” từ phía Bắc Kinh. Ông Harper kêu gọi cộng

Nhiều nghị sĩ Quốc hội Hoa Kỳ đã lên tiếng bày tỏ sự kính trọng đối với các học viên Pháp Luân Công trên toàn cầu, và cam kết truy cứu trách nhiệm đối với tội ác của ĐCSTQ cho đến khi cuộc đàn áp này chấm dứt. Hàng trên từ trái sang phải: Thượng nghị sĩ Liên bang Hoa Kỳ Rick Scott, Hạ nghị sĩ Liên bang Chris Smith, Hạ nghị sĩ Liên bang Michael McCaul; hàng dưới từ trái sang phải: Hạ nghị sĩ Liên bang Tom Tiffany, Hạ nghị sĩ Liên bang Neal Dunn, Hạ nghị sĩ Liên bang Zach Nunn.

đồng quốc tế phá vỡ sự im lặng để ngăn chặn cuộc đàn áp lan rộng.

Nghị sĩ kỳ cựu của Quốc hội: Thúc đẩy lập pháp truy cứu trách nhiệm

Nhiều nghị sĩ Liên bang Hoa Kỳ vốn lâu nay quan tâm đến vấn đề nhân quyền đã thông qua tuyên bố của mình để bày tỏ lập trường. Đồng Chủ tịch Ủy ban Hành pháp - Quốc hội về Trung Quốc (CECC), Hạ nghị sĩ Liên bang Chris Smith đã bày tỏ sự kính trọng trước tinh thần can đảm của các học viên

Pháp Luân Công. Ông cho biết rằng những hành vi tàn bạo của ĐCSTQ trong gần 30 năm qua sẽ bị coi là một trong những tội ác nghiêm trọng nhất của thế kỷ 21. Ông Smith nhấn mạnh ông sẽ tiếp tục thúc đẩy “Dự luật Ngăn chặn Thu hoạch Nội tạng Cưỡng bức” (HR1503) năm 2025, bảo đảm vấn đề nhân quyền chiếm vị trí ưu tiên trong mối quan hệ Mỹ - Trung.

Chủ tịch danh dự Ủy ban Đối ngoại Hạ viện Michael McCaul đã trịnh trọng đưa ra cam kết, lên

án mạnh mẽ việc ĐCSTQ chà đạp lên tự do tín ngưỡng, và cho biết sẽ kiên định đứng về phía các nạn nhân.

Liên Ủy ban ủng hộ, lên án vi phạm nhân quyền

Ngoài Ủy ban Đối ngoại, các nghị sĩ từ các Ủy ban chức năng khác nhau cũng gia nhập hàng ngũ ủng hộ:

Thượng nghị sĩ Liên bang Rick Scott chỉ trích ĐCSTQ là kẻ vi phạm nhân quyền nghiêm trọng

nhất thế giới, yêu cầu họ phải chịu trách nhiệm pháp lý cho những hành vi tàn ác như cưỡng bức thu hoạch nội tạng.

Hạ nghị sĩ Zach Nunn, thành viên Ủy ban Đặc biệt về Trung Quốc: Cam kết sẽ tiếp tục nỗ lực trong ủy ban cho đến khi truy cứu trách nhiệm của Bắc Kinh và kết thúc cuộc đàn áp này.

Hạ nghị sĩ Liên bang Neal Dunn: Ca ngợi phương thức ôn hòa bảo vệ đức tin của các học viên Pháp Luân Công trước cuộc đàn áp vào 27 năm trước, gọi ĐCSTQ cho đến nay vẫn là mối đe dọa lớn nhất đối với tự do tôn giáo toàn cầu.

Hạ nghị sĩ Liên bang Tom Tiffany: Bày tỏ lo ngại sâu sắc về “vết đen” của ĐCSTQ trong việc bức hại lâu dài các nhóm tôn giáo thiểu số, những người bất đồng chính kiến và các phóng viên, đồng thời khẳng định lại lập trường của Hoa Kỳ trong việc ủng hộ thực thi tự do lương tri.

Bối cảnh lịch sử

Ngày 25 tháng 4 năm 1999, hơn 10 ngàn học viên Pháp Luân Công đã tự phát đến Văn phòng Khiếu nại Quốc vụ viện tại Bắc Kinh để thỉnh nguyện ôn hòa, yêu cầu có được một môi trường tu luyện hợp pháp, tự do xuất bản và yêu cầu thả tự do cho các học viên ở Thiên Tân bị bắt. Sự kiện này được cộng đồng quốc tế xem là cuộc kháng nghị lý tính có quy mô lớn nhất trong lịch sử Trung Quốc. Tuy nhiên sau đó sự kiện đã bị lãnh đạo ĐCSTQ đương thời là Giang Trạch Dân bóp méo thành “bao vây Trung Nam Hải”, và phát động cuộc đàn áp toàn diện vào tháng 7 năm 1999. Cuộc đàn áp này vẫn kéo dài cho đến hiện nay và đã gần 27 năm.

Virginia: Khán giả xem phim “State Organs” lên án tội ác thu hoạch nội tạng

Áp phích của buổi chiếu phim State Organs tại Nhà hát Lyric ở Blacksburg, Virginia

■ Bài viết của một học viên Pháp Luân Đại Pháp tại Virginia, Hoa Kỳ

Tối ngày 23/4/2026, một không khí trầm lắng bao trùm Nhà hát

Lyric khi các thành viên cộng đồng tụ tập tham dự buổi công chiếu bộ phim tài liệu State Organs (Nội tạng Quốc doanh), sau đó là cuộc thảo luận nhóm nhằm mang lại góc nhìn nhân văn về một trong những hình thức buôn người ít được biết đến nhất trên thế giới-nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng.

Sự kiện do Câu lạc bộ Rotary Blacksburg và Quận Montgomery đứng ra tổ chức, được kết hợp giữa phim ảnh, phân tích của chuyên gia và lời kể trực tiếp từ nhân chứng nhằm làm sáng tỏ những cáo buộc lạm dụng đang ngày càng thu hút sự quan tâm của quốc tế.

Bộ phim tài liệu State Organs, một ứng cử viên chính thức cho hạng mục Phim Tài liệu Xuất sắc nhất tại Lễ trao giải Oscar lần thứ 97, ghi lại hành trình tìm kiếm người thân bị mất tích ở Trung

Quốc của hai gia đình suốt hàng thập kỷ. Cuộc điều tra của họ chỉ ra một hệ thống mà họ tin là do nhà nước điều hành nhằm thu hoạch nội tạng sống từ những cá nhân vô tội—trong đó có nhiều người tu luyện Pháp Luân Công.

Pháp Luân Công đã trở nên phổ biến rộng rãi ở Trung Quốc vào

“Gây chấn động, đáng suy ngẫm và đau lòng.”

Cô Kim, khán giả xem phim

những năm 1990, với hàng triệu người tu tập trước khi ĐCSTQ phát động chiến dịch đàn áp toàn diện vào năm 1999. Từ đó đến nay, những người sống sót và các nhà điều tra đã báo cáo về tình trạng giam giữ quy mô lớn, cưỡng bức lao động và các xét nghiệm y tế

tương thích với việc cấy ghép nội tạng đối với các học viên Pháp Luân Công.

Phản hồi của khán giả

Cô Catherine, một người tham dự, cho biết cô bàng hoàng trước quy mô và sự tàn bạo được mô tả trong bộ phim, và miêu tả nó “đáng sợ đến mức kinh ngạc.”

Một khán giả khác, cô Kim, gọi bộ phim tài liệu là “gây chấn động, đáng suy ngẫm và đau lòng,” đồng thời nói thêm rằng cô cần có thêm thời gian để tiếp thu hoàn toàn những gì mình đã xem và học hỏi được.

Bà Christy Brown, người đã có những nỗ lực quan trọng trong việc đưa State Organs đến Nhà hát Lyric, chia sẻ bản thân đã đoán trước bộ phim sẽ rất khó xem, nhưng sau khi xem xong, bà cảm thấy bị thôi thúc phải hành động.

“Tôi có trách nhiệm phải tìm hiểu,” bà Brown nói, và nhấn mạnh bà tin rằng nghĩa vụ đạo đức đi kèm với sự nhận thức.

Ban tổ chức nhấn mạnh rằng chỉ nhận thức thôi là chưa đủ

Bà Cindy Lưu, chủ tịch EFOH, cho biết vấn đề này là một thách thức về mặt đạo đức và kêu gọi những người tham dự không chỉ cập nhật thông tin mà còn phải hành động.

Hạ viện Hoa Kỳ đã thông qua dự luật H.R. 1540, điều này phản ánh động lực ngày càng gia tăng của lưỡng đảng trong việc đối phó và giải quyết những hành vi vi phạm nhân quyền này. Đạo luật Bảo vệ Pháp Luân Công và Nạn nhân bị Cưỡng bức Thu hoạch Nội tạng (S.4009) hiện đang được Thượng viện Hoa Kỳ xem xét thông qua.

Vụ tự thiêu tại Thiên An Môn 25 năm trước: Nhân chứng vạch trần lời nói dối

■ Bài tổng hợp bình luận của Triệu Đông Tuyết, Tống Chân Nghiên, phóng viên Minh Huệ

25 năm trước, vào ngày 23 tháng 1 năm 2001, Trung Cộng đã phát sóng “vụ tự thiêu tại Thiên An Môn” trên Đài Truyền hình Trung ương (CCTV) làm bản tin trọng điểm tuyên truyền trên toàn quốc, gây chấn động cho toàn thể người dân Trung Quốc. Sự thảm khốc của vụ “tự thiêu” đã đánh vào lòng trắc ẩn của con người, sau thời gian phát sóng liên tục không ngừng nghỉ trên truyền thông cả nước, từ đó về sau hễ nhắc đến Pháp Luân Công, rất nhiều người không kìm được nỗi sợ hãi và căm ghét.

Điều mọi người không ngờ tới là: Đây là một màn lừa đảo, đạo diễn chính là ĐCSTQ - kẻ đứng đầu đảng bấy giờ là Giang Trạch Dân đã hung hăng tuyên bố muốn tiêu diệt quần thể người dân “Pháp Luân Công” “trong vòng ba tháng”; ông ta đã huy động toàn bộ bộ máy nhà nước, để thực thi chính sách diệt chủng “bồi nhọ thanh danh, vắt kiệt tài chính, hủy hoại thân thể”, đã dựng lên một loạt những câu chuyện thô tháo như giết người, vơ vét tài sản... Tuy nhiên, sau 17 tháng, từ tháng 7 năm 1999 đến tháng 12 năm 2000, y vẫn không thể “tiêu diệt” được Pháp Luân Công, do đó, một màn lừa đảo thế kỷ đã được tung ra, chính là cái gọi là “vụ tự thiêu tại Thiên An Môn”.

Video vừa được phát sóng, đã lập tức dấy lên phản hồi của nhiều người tinh mắt và người biết chuyện. Những người tinh tường khi tua chậm từng khung hình video do Tần Hoa Xã và CCTV phát sóng, lập tức nhận thấy: Nhìn từ video của CCTV, Lưu Xuân Linh là bị đánh chết, chai Sprite đựng xăng của Vương Tiến Đông chịu được lửa thiêu? Cảnh sát trên quảng trường đeo bình cứu hỏa đi tuần tra là bình thường sao? Tại sao hiện trường lại có đầy đủ các góc quay toàn cảnh, trung cảnh, cận cảnh? V.v... Còn những nhân chứng và tin tức nội bộ từ những người biết nội tình cũng lục tục truyền ra.

Lính trực tại hiện trường chứng kiến sự thật

Ngày 28/03/2016, một bài viết từ Trung Quốc Đại lục gửi đến Minh Huệ Net tiết lộ, Ngọc Mai (hóa danh) vì không từ bỏ đức tin nên bị giam giữ phi pháp tại trại tạm giam vào năm 2007. Một hôm, một cô gái bị đưa vào buồng giam. Sau khi hai người làm quen, Ngọc Mai giới thiệu với cô ấy rằng mình luyện Pháp Luân Công, Pháp Luân Đại Pháp là Đại Pháp tu luyện của Phật gia, là chính Pháp, cái gọi là “vụ tự thiêu tại Thiên An Môn” là vu khống, hãm hại Pháp Luân Công.

Không ngờ vừa dứt lời, cô gái liền tiếp lời: “Em biết ‘vụ tự thiêu tại

Thiên An Môn’ là giả.” Ngọc Mai sửng sốt, hỏi: “Sao em biết?” Cô ấy nói: “Bạn trai em ở trong quân đội, đi lính ở Bắc Kinh. Năm đó, bạn trai về thăm nhà, đến nhà em chơi, trên tivi đang phát ‘vụ tự thiêu tại Thiên An Môn’ đó. Anh ấy nói với bọn em rằng, ‘Những người tự thiêu này không phải là người luyện Pháp Luân Công. Hôm đó, anh đang trực tại hiện trường.’”

“Hôm trước, anh ấy và đồng đội được thông báo phải đến Thiên An Môn thực thi nhiệm vụ. Ngày hôm sau, khi họ đang trực, thì thấy cách đó không xa có mấy chiếc xe chạy tới, từ trên xe bước xuống một số người. Một lát sau thì thấy những người này châm lửa, sau đó lại dập lửa. Lúc đó, anh ấy và đồng đội tưởng là đang đóng phim, nên không hỏi gì, cũng không để ý. Hôm nay, xem cái này, đây chẳng phải là những người đã đến Thiên An Môn hôm đó sao? Hóa ra là vu khống Pháp Luân Công!”

Nhân chứng tại hiện trường tiết lộ chi tiết Lưu Xuân Linh bị sát hại

Theo lời kể của nhân viên Phòng 610 khu vực Tiểu Thập Tự, quận Du Trung, Trưng Khánh chuyên ngăn chặn người khiếu kiện lên Bắc Kinh: “Vào ngày xảy ra ‘vụ tự thiêu’, sau khi ăn trưa xong, tôi đến Quảng trường Thiên An Môn đi dạo theo thói quen, lúc đi gần đến đài tưởng niệm, tôi thấy dưới bậc đá đặt một đồng lớn bình cứu hỏa, liền nghĩ: Sắp có chuyện xảy ra rồi! Tôi vừa đi vừa nhìn, một lúc sau, thì thấy phía Bắc bốc cháy, tôi theo mấy cảnh sát chạy nhanh về hướng Bắc.”

“Đúng lúc tôi chạy đến nơi thì nhìn thấy một cảnh sát vũ trang vạm vỡ vung chiếc bình cứu hỏa xách tay lên, đập mạnh vào sau gáy một người phụ nữ toàn thân đang phủ đầy khói bụi, người phụ nữ ngã xuống ngay lập tức. Do người đánh dùng lực quá mạnh, nên cán của bình cứu hỏa bị tuột ra bay lên không trung.”

Phân tích cảnh quay chậm trong đoạn clip “vụ tự thiêu” của CCTV 1: Một người đang phun bình cứu hỏa, và trong lúc đó một cánh tay được giơ lên, đánh vào đầu của Lưu Xuân Linh với lực đánh rất mạnh.

“Lúc đó tôi giật mình: Thế này chẳng phải là giết người sao?! Cảnh sát vũ trang tại hiện trường không ai hỏi han gì người đàn ông cao to đó, để mặc hắn nghênh ngang rời đi, tôi thấy mà lạnh sống lưng, trong lòng đã hiểu được tám, chín phần.”

Nhân viên chặn khiếu kiện còn nói: “Sau này, xem đĩa quang

Là tự thiêu hay là một màn dàn dựng? Trong đoạn phim “tự thiêu” của CCTV, Vương Tiến Đông bị lửa thiêu cháy, nhưng chai Sprite chứa đầy xăng đặt giữa hai chân ông ta vẫn còn nguyên vẹn không hề hư hỏng. Mái tóc – thứ dễ bắt lửa nhất – cũng vẫn còn nguyên. Trong khi đó, cảnh sát bên cạnh lại thông thả đưa tấm chăn chữa cháy qua lại trên đầu ông ta... (Ảnh: Minghui.org)

‘Chân tướng vụ tự thiêu’ do học viên Pháp Luân Công truyền ra, trong đó có cảnh quay chậm chiếu vật thể hình dáng bay ra từ sau gáy người bị đánh, thực ra chính là tay cầm của bình cứu hỏa xách tay, đúng lúc bị máy quay ghi lại được, còn bình cứu hỏa do bị bọt phun ra che khuất nên không xuất hiện trên màn hình tivi.

“Cho nên bao nhiêu năm nay, bất kể Ủy ban Chính trị Pháp luật của ĐCSTQ tuyên truyền như kiểu Pháp Luân Công là tà giáo như thế nào, tôi vẫn rất rõ ràng hành vi của họ chẳng qua là tạo dựng hận thù.”

Giám đốc Công an Tân Cương được thông báo ngừng tham quan Cố Cung để đến Quảng trường Thiên An Môn xem “tự thiêu”

Ngày 02/06/2018, một bài viết khác từ Trung Quốc gửi đăng trên Minh Huệ Net tiết lộ, vài ngày trước vụ án “tự thiêu” tại Thiên An Môn năm 2001, các giám đốc công an từ cấp huyện trở lên ở Đại lục đều được triệu tập đến Bắc Kinh họp, và vào đúng ngày xảy ra vụ án “tự thiêu”, họ nhận được thông báo khẩn cấp đến Thiên An Môn, tận mắt nhìn thấy hiện trường vụ tự thiêu.

Tác giả bài viết là bà Trương Thanh đã sống ở Tân Cương hơn 60 năm, dạy học ở đó mấy chục năm, cũng từng mở doanh nghiệp. Tháng 4 năm 2002, vợ chồng bà trở lại thành phố quê nhà để làm việc. Giám đốc công an thành phố này đã đặc biệt lái xe đến tìm họ nói chuyện, bảo tài xế ra ngoài, ba người đã nói chuyện suốt hơn ba tiếng đồng hồ.

Khi bà Trương Thanh nói vụ “tự thiêu” Thiên An Môn là giả, giám đốc công an hiểu ý nói rằng, lúc đó họ đang ở ngay trên Quảng trường Thiên An Môn. Ông nói: Vài ngày trước vụ án “tự thiêu” Thiên An Môn năm 2001, các giám đốc công an từ cấp huyện trở lên trên toàn quốc được triệu tập đến Bắc Kinh họp, ông cũng tham gia. Vào ngày xảy ra vụ án “tự thiêu”, họ đang tham quan Cố Cung, đột nhiên có thông báo bảo họ mau ra ngoài, đến Quảng trường Thiên An Môn,

rồi tận mắt chứng kiến màn kịch “tự thiêu” này.

Vị giám đốc này là người dân tộc Hán, lúc đó hơn 50 tuổi. Năm 1999, ông từng nói với chồng của bà Trương Thanh: “Đã điều tra hết rồi, khu vực thuộc thành phố chúng ta có hơn 200 người luyện Pháp Luân Công, không có một ai phạm tội, đều là người rất tốt, chỉ có một người trước khi chưa luyện công thì có vấn đề tác phong nam nữ, sau khi luyện công cũng đã trở nên tốt rồi. Trong cuộc họp lần này, lãnh đạo của một đơn vị nói rằng, luyện Pháp Luân Công không có vấn đề gì đâu, còn tiết kiệm cho họ không ít chi phí thuốc men.”

Sau khi cuộc bức hại xảy ra vào tháng 7 năm 1999, địa phương đã bắt rất nhiều học viên Pháp Luân Công, vị giám đốc này cảnh báo cảnh sát: Làm việc theo chính sách, không được làm bừa. Bởi vậy, những học viên Pháp Luân Công bị bắt ở khu vực này chỉ bị giam giữ 15 ngày là thả, trong thời gian giam giữ có thể đọc sách, luyện công, không bị bức cung, tra tấn, về sinh hoạt không bị cắt xén.

Phóng viên CCTV: “Sớm biết bị vạch trần thì đã không quay”

Vụ án giả tự thiêu Thiên An Môn do truyền thông của ĐCSTQ là Đài Truyền hình Trung ương (CCTV) đích thân tham gia dàn dựng. Đầu năm 2002, phóng viên Lý Ngọc Cường (nữ) của chuyên mục “Tiêu điểm phỏng vấn” thuộc CCTV đã đến Trung tâm Giáo dục Pháp chế tỉnh Hà Bắc để tiến hành cái gọi là “tọa đàm” với các đệ tử Đại Pháp bị giam giữ phi pháp tại đó (mục đích là tẩy não chuyển hóa). Khi đó, có học viên hỏi cô ta về các điểm nghi vấn và sơ hở trong video “tự thiêu”, đặc biệt là Vương Tiến Đông đã bị cháy đen thui, mà tại sao chai Sprite đựng xăng kẹp giữa hai chân ông ta vẫn còn nguyên vẹn không hư hại?

Lý Ngọc Cường bắt đầu dĩ thừa nhận: Chai Sprite giữa hai chân Vương Tiến Đông là do họ đặt vào, cảnh quay này là do họ “quay bổ sung”. Cô ta còn狡 biện rằng, đó là để khiến người ta tin là Pháp Luân Công tự thiêu, sớm biết sẽ bị

vạch trần thì đã không quay rồi.

Lời của Lý Ngọc Cường đã tiết lộ ra, cô ta không chỉ phỏng vấn “người tự thiêu” sau vụ “tự thiêu”, mà khi vụ “tự thiêu” diễn ra cô ta đã có mặt tại hiện trường tham gia điều phối. Tổ chức Phát triển Giáo dục Quốc tế (IED), sau khi xem đoạn video trong một buổi thuyết trình trước Tiểu ban Xúc tiến và Bảo vệ Nhân quyền Liên Hợp Quốc vào ngày 14/08/2001, cho biết đoạn video này “Theo quan điểm của chúng tôi, chứng minh rằng sự việc này do chính phủ [Trung Quốc] dàn dựng.”

May thay, ngọn lửa giả tự thiêu đã không thiêu rụi được ngọn lửa theo đuổi chân tướng trong sâu thẳm tâm hồn người Trung Quốc.

Lời kết

“Vụ tự thiêu Thiên An Môn” là một vụ án giả thế kỷ do ĐCSTQ tạo ra, đã kích động người Trung Quốc sinh lòng thù hận và sợ Pháp Luân Công, đã “chuyển hóa” thành công vô số người nhẹ dạ cả tin theo truyền thông của ĐCSTQ. Những người tham gia tại hiện trường đều là công cụ và vật hy sinh của ĐCSTQ. Hãy để sự thật dập tắt ngọn lửa giả dối đã thiêu đốt bạn suốt 25 năm qua:

May thay, ngọn lửa giả tự thiêu đã không thiêu rụi được ngọn lửa theo đuổi chân tướng trong sâu thẳm tâm hồn người Trung Quốc. Sau bao nỗ lực không ngừng nghỉ của các học viên Pháp Luân Công, đến tháng 1 năm 2026, đã có 457 triệu người thoát xuất khỏi các tổ chức Đảng, Đoàn, Đội của Trung Cộng. Đây là sự thức tỉnh của lòng người, sự kiên cường của sinh mệnh.

Chân thành chúc nguyện ngày càng có nhiều người Trung Quốc hơn nữa không còn bị lời nói dối “tự thiêu” thiêu đốt. Người đang làm, Trời đang nhìn; tránh xa Trung Cộng, tránh xa tà ác, đời người mới có hy vọng.

Từ câu chuyện “Người Samari nhân lành”, nhìn về sự lựa chọn thiện ác trong hiện thực

■ Bài viết của **Nguy Nhân**

Tại sao có những câu chuyện đáng để chính miệng Chúa Jesus kể ra? Chúng ta hãy cùng xem câu chuyện “Người Samari nhân lành” do Chúa Jesus kể trong sách “Phúc âm Luca” thuộc “Kinh Thánh - Tân Ước”.

Nhận định thiện - ác không phụ thuộc vào thân phận

Có một người Do Thái trên đường từ Jerusalem đến Jericho thì gặp cướp, ông bị lột sạch quần áo, bị chúng đánh như tử, bọn cướp bỏ mặc ông lại đó rồi đi mất. Vừa khéo có một vị tư tế đi ngang qua nhìn thấy ông, vị tư tế liền vòng qua phía bên kia tránh đi. Lại có một người Levi đi ngang qua nhìn thấy, cũng đi vòng qua phía bên kia tránh đi như vậy. Nhưng có một người Samari đi ngang qua nhìn thấy ông, bèn động lòng từ bi, giúp ông rửa sạch vết thương và băng bó lại, dìu ông cưỡi lên vật nuôi của mình, đưa ông đến quán trọ để chăm sóc. Ngày hôm sau, người Samari lấy ra hai đồng bạc, đưa cho chủ quán trọ và nói: “Xin ông hãy chăm sóc ông ấy, mọi chi phí, khi quay lại tôi sẽ hoàn trả cho ông”.

Vị tư tế và người Levi khi nhìn thấy người Do Thái đau đớn, có lẽ đã nghĩ rằng: Nếu mình dừng lại cứu giúp, mình sẽ ra sao? Còn người Samari có lẽ đã nghĩ rằng: Nếu mình không dừng lại cứu giúp, ông ấy sẽ ra sao?

Cần biết rằng, tại Jerusalem thời bấy giờ, tư tế và người Levi là những chức sắc tôn giáo trong người Do Thái, thế nhưng vị tư tế này lại làm ngơ trước người đồng tộc đang gặp nạn. Ngược lại, người

(Ảnh: Minghui.org)

Samari vốn bị người Do Thái coi là hạng ngoại bang lai tạp, lại có thể không màng hiểm khích cũ mà ra tay cứu giúp. Có thể thấy, năng lực nhận định thiện - ác, đúng - sai không phụ thuộc vào chủng tộc và thân phận.

Câu chuyện này Chúa Jesus kể đã nhắc nhở chúng ta rằng, đừng dùng “nhân dân” làm tiêu chuẩn đúng sai, mà phải dùng lương tâm của chính mình để nhận định. Đạo lý này có ý nghĩa thực tiễn rất lớn. Rất nhiều khi, những người không có thói quen suy nghĩ độc lập dễ mù quáng nghe theo cấp trên, chứ không dựa trên sự thật để tự mình phân biệt đúng sai. Đối với những người bị cấp trên dân nhân tiêu cực, những người mù quáng này dùng sự hung ác, thờ ơ để đối xử, kết quả là vô tình làm suy yếu thiện tâm và lương tri của chính mình, khiến bản thân trở thành công cụ của cấp trên.

Những ví dụ thực tế: Hậu quả của việc vứt bỏ lương tri

Từ năm 1999 đến nay, không ít người nghe và tin theo tuyên truyền của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ), tích cực tham gia giám sát, làm hại các học viên Pháp Luân Công. Trong khi đó, những học viên Pháp Luân Công này khi đối mặt với đủ mọi hạng người trong thế gian, lại yêu cầu bản thân mình không mang định kiến, không oán hận, luôn giữ vững thiện ý để giảng rõ chân tướng, trân trọng đối phương như một con người.

Người Trung Quốc xưa thường nói “Chịu ơn một giọt, báo ơn một dòng”, huống hồ là ơn cứu mạng! Biết ơn báo ơn là lương tri phổ quát. Sự việc dưới đây, mọi người có thể lấy đó mà làm gương.

Tê Khánh Viễn, Bí thư thôn Kỳ Sơn, trấn Hoàng Trang, khu

Cường Thành, thành phố Tế Nam, tỉnh Sơn Đông vốn có một gia đình năm người hạnh phúc, hiện giờ chỉ còn lại hai bà cháu đau ốm, giữ lấy ngôi nhà trống trải và chiếc xe hơi sang trọng. Một gia đình từng giàu sang phú quý một thời, làm sao mà đi đến con đường suy bại như vậy?

Ở tầng sâu hơn, thiện ác không chỉ là sự lựa chọn nhất thời trong một sự việc, bởi vì lựa chọn thiện hay ác đều sẽ mang lại hậu quả.

Thì ra, vợ của Tê Khánh Viễn từng mắc bệnh tiểu đường nghiêm trọng, không thể tự xử lý việc sinh hoạt cá nhân hàng ngày. Sau khi bà tu luyện Pháp Luân Công vào năm 1996, bệnh tiểu đường đã biến mất không dấu vết. Thế nhưng đến

năm 1999, ĐCSTQ đàn áp Pháp Luân Công, bà sợ hãi không dám luyện nữa, đem toàn bộ sách và tài liệu của Pháp Luân Công nộp cho đồn công an. Không lâu sau, bệnh tiểu đường của bà tái phát, suốt ngày uống thuốc tiêm thuốc cũng không có hiệu quả. Còn Tê Khánh Viễn lại càng lấy oán báo ơn, tích cực tham gia bức hại các học viên Pháp Luân Công, nhục mạ sư phụ Pháp Luân Công và Pháp Luân Công, thậm chí từng tuyên bố với cảnh sát: “Nếu chúng còn chạy, cứ nổ súng bắn chết là được! Nhốt chúng vào trại tạm giam, đừng để chúng ra ngoài nữa!”

Ngông cuồng rồi lại ngông cuồng, nhưng một ngày kia, quả báo đột ngột giáng xuống. Đầu tiên là vào mùa hè năm 2007, Tê Khánh Viễn bị một người mắc bệnh tâm thần ở cùng thôn đâm trúng bụng, tử vong tại chỗ, khi đó ông ta 52 tuổi.

Con trai của Tê Khánh Viễn phát hiện ung thư giai đoạn cuối vào năm 2016, hai ba tháng sau thì qua đời, khi đó anh ta mới hơn 40 tuổi. Con dâu phát hiện ung thư xương vào năm 2019, sau khi phẫu thuật cắt bỏ tay chân, cũng đã rời xa nhân thế vào tháng 5 năm 2020.

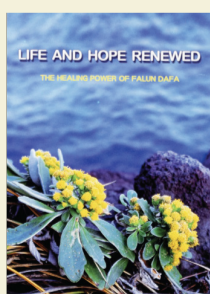
Cháu nội của Tê Khánh Viễn đã 24 tuổi, mắc bệnh tự kỷ, suốt ngày chơi trò chơi điện tử. Còn vợ của Tê Khánh Viễn thì sao? Do biến chứng tiểu đường, không thể tự sinh hoạt cá nhân. Ăn uống của hai bà cháu đều phải dựa vào người trong thôn mang đến, nếu không sẽ phải chịu đói.

Khi một người hoàn toàn vứt bỏ lương tri, thì không chỉ hủy hoại chính bản thân họ, mà còn làm liên lụy đến gia đình và hậu thế.

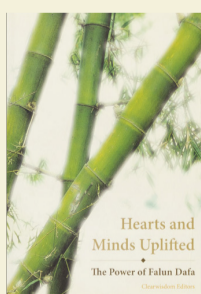

Tài Liệu Minh Huệ

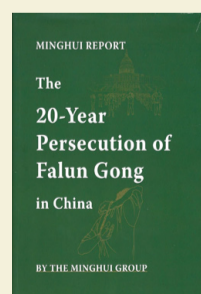
Để biết thêm thông tin, vui lòng tìm đọc thêm các Tài liệu Minh Huệ dưới đây

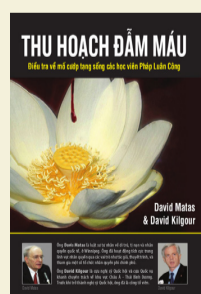
Cuộc sống và hy vọng đã quay trở lại

Đạo đức và tâm tính đã được đề cao trở lại

Báo cáo Nhân quyền Cập nhật về Cuộc bức hại Pháp Luân Công

Thu hoạch đàm máu

Tạp Chí Minh Huệ Việt Ngữ - Số 1

BỘ TRUYỆN TRANH THIẾU NHI

Tập hợp các câu chuyện ngắn về các em nhỏ đã trở nên khỏe mạnh, chăm ngoan hơn nhờ chiếu theo tiêu chuẩn Chân-Thiện-Nhẫn của Pháp Luân Đại Pháp.

